

DR. GAÁL RÓBERT

MAGYARORSZAG
ALKOTMÁNYBÍRÓSÁGA
1015 BUDAPEST, DONÁTI U. 35-45.

Tárgy: Alkotmányjogi panasz kiegészítése a meghatalmazás megküldése mellett

Hiv.szám: IV/206-1/2020. szám

Tisztelt Alkotmánybíróság!

kepviseletében eljárva – az *Alkotmánybírósági eljárásra kiterjedő meghatalmazás csatolva* – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a

**Körmendi Járásbíróság 6.B.48/2018/46. számú ítéletének, valamint
Szombathelyi Törvényszék 8.Bf.65/2019/8. számú ítéletének**

alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően az(oka)t semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A Körmendi Járásbíróság védencemet mind vesztegetés büntetében (Btk. 290. § (1) bek.) mind lopás vétségében (Btk. 370. § (1) és (2) bek. bc.) bűnösnek mondta ki.

A **vesztegetéssel** összefüggésben a Járásbíróság az alábbi tényállást állapította meg:

██████████ vádlott 2017. november 21. napján 14.00 óra körüli időben - édesanyja társaságában - megjelent az édesanyja tulajdonát képező ██████████
██████████ szervíznél abból a célból, hogy a személygépkocsi hatósági
műszaki érvényességét meghosszabbíttassa.

A fenti szervízben az ██████████ ██████████
██████████ atósági szerződéssel - megbízott tanúsító szervezetként végezte
a járművek forgalomba helyezés előtti vizsgálatát és a járművek időszakos vizsgálata keretében
azok műszaki megvizsgálását, környezetvédelmi felülvizsgálat elvégzéséhez szükséges feltételek
biztosítását, s e körben azt, hogy a járművek megfelelnek-e a jogszabályokban meghatározott
műszaki követelményeknek. Az ██████████ ft. képviselőjeként ██████████ emzeti
Közlekedési Hatóság által 2015. április 22. napján kiadott - jármű műszaki vizsgabiztosi
tevékenységi engedéllyel rendelkezik.

A műszaki vizsgabiztosként eljár ██████████ z előzetes felülvizsgálat keretében a vizsgasoron
több olyan műszaki hibát fedezett fel az ██████████ járművön, amelyek miatt a műszaki
vizsgán a gépjármű alkalmatlan minősítést kapott volna, mely hibákat és megállapítását közölte a
vádlottal és édesanyjával, és az előzetes felülvizsgálatért 3.500,-Ft megfizetésére kötelezte a
gépjármű tulajdonosát.

Miután a vádlott édesanyja ezen fizetési kötelezettségnek eleget tett ██████████ vádlott az
ügyfélváró (iroda) bejáratánál felajánlotta ██████████ vizsgabiztosnak, hogy neki bármekkora
összeget megér, ha a gépjármű a hatósági műszaki vizsgán eredményes minősítést kap, mely
ajánlatát a vizsgabiztos visszautasította.

A vádlott ezt követően az irodában 35.000,- Ft-ot ígért a vizsgabiztosnak azért, hogy ő a
kötelességét megszegve (Indítványozó megjegyzése: ilyen tartalmú konkrét kiejelntésről egyetlen
tanú sem tett vallomást) - a gépkocsi általa észlelt hibái ellenére - alkalmasnak minősítse a
gépjárművet a hatósági műszaki vizsgán, vagyis tanúsítsa azt, hogy a gépjármű a jogszabályokban
meghatározott műszaki követelményeknek megfelelt.

A **lopással** összefüggésben a Járásbíróság az alábbi tényállást állapította meg:

██████████ n vádlott 2017. október 9. napján 17:40 óra körüli időben a **zár rongálásával**
(Indítványozó megjegyzése: az eljárásban nem nyert bizonyítást a zár rongálása, a tanúk
nyilatkozatai ellentmondásosak, sem a zár, sem a kerékpár nem került elő – corpus a zár rongálását
nem hordozta) jogtalanul eltulajdonította a csákydoroszlói vasútállomás kerékpártárolójából a
██████████ a sértett tulajdonát képező, lezárt állapotú, szürke színű, hátsó bevásárló kosárral felszerelt
női kerékpárt, majd arra felülve a kerékpártárolóval szemben lévő parkló irányába távozott.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A Járásbíróság ítélete ellen fellebbezést terjesztettünk elő, azonban a Törvényszék a
Járásbíróság ítéletét helyben hagyta.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Törvényszék jogerős ítéletét az indítványozó jogi képviselője 2019. december 27. napján
vette át. Nyilatkozom arról, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdésében foglalt határidő megtartásra
került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az indítványozó a lefolytatott büntetőeljárás eljárások terheltje, vádlott akit a bíróság elítélt, így érintettsége a büntetőeljárás irataiból megállapítható.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

A bíróságok eljárásával összefüggésben:

A bírói döntés az indítványozó alábbi alaptörvényi jogait sértette meg. Az alapvető alkotmányos jogokat érintő jogsérelem befolyásolta a bírói döntést, a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés és abban áll, hogy nyilvánvalóan a feltárt bizonyítékokkal ellentétesen, bizonyítékok hiányában tisztességes eljárásnak minősül-e, ha egy embert elítélnek és megállapítják a büntetőjogi felelősségét, különösen akkor ha megsértik ezzel az in dubio pro reo elvét. Az ítéletek sértik az in dubio pro reo elvét, mint a nemzetközi jog általánosan elismert elvét, a fair trial, illetve a tisztességes eljárás követelményét. Az ítélet sérti az indítványozónak az emberi méltósághoz való jogát is, mivel bizonyítékok nélkül elítélték.

Contra legem jogalkalmazás történt:

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 7. § (4) bekezdése szerint: A kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére. Ez a büntetőeljárás nyilvánvaló alapelve, az indítványozóval szemben azonban ennek ellenére büntetőjogi felelősséget állapított meg az elsőfokon eljáró büntetőbíróság és ezt az eljárást jóváhagyta, helyben hagyta a másodfokon eljáró büntetőbíróság.

Az indokolás nyilvánvaló hiányossága, hogy nem tér ki arra, hogy az in dubio pro reo elvét miért törte át a bíróság, és miért következtetett bizonyítékok hiányában arra, hogy az indítványozó vesztegetett, ha ilyen kijelentést igazolni nem tudtak, az indítványozó dolog elleni erőszakkal eltulajdonított kerékpárt, úgy, hogy a dolog elleni erőszak corpora nem került elő sosem. A büntetőeljárásban nem igazolta sem a vádhatóság, sem a bíróság, hogy az indítványozó olyan kijelentést tett, amely alkalmas a vesztegetésre, az indokolásból igazán ki sem derül, hogy mi hordozta azt a maliciózus magatartást, amely miatt ő a vesztegetést elkövette, továbbá a kerékpár dolog elleni erőszakkal való eltulajdonítását kétség övezte, és a bíróság nem indokolta meg, miért nem alkalmazta a Be. 7. § (4) bekezdésének rendelkezését. Ezek nyilvánvaló olyan indokolási hiányosságok, amelyek sérti a tisztességes eljáráshoz való jogát az indítványozónak.

Ezzel szoros összefüggésben hivatkozom az Alkotmánybíróság 3007/2016. (I.25.) AB határozatára, melynek indokolása kimondja, hogy ellentétes a tisztességes eljáráshoz való jogból eredő indokolási kötelezettséggel, ha a bírósági ítélet indoklásából, a bíróság által alkalmazott jogszabályokból a jogértelmezés általános szabályainak megtartása (megjegyzés: in dubio pro reo) mellett nem következik az indítványozót elmarasztaló bírói döntés.

A Be. 7. § (4) bekezdés értelmezése hiányzik az indoklásból, az indokolás iratellenes, abból és a büntetőeljárásban megállapított tényekből nem következik, hogy az indítványozó a terhére rótt bűncselekményeket elkövette. Mindez ellentétes a megállapított tényállással és a jogalkotói szándékkal.

E tekintetben az indokolás elégtelen.

Alaptörvény

B) cikk

(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

Q.) cikk

(2) Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.

(3) Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait. A nemzetközi jog más forrásai jogszabályban történő kihirdetésükkel válnak a magyar jogrendszer részévé.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

A IV/01629/2013. számú ügyben az *in dubio pro reo* elvét az Alkotmánybíróság értelmezte és alkalmazta:

[44] Az *in dubio pro reo* elve az ártatlanság védelmének a bizonyítási teherrel összefüggő aspektusából fakad. A 6. Cikk 2. bekezdéséből eredően a bizonyítás terhe a vád oldalára esik, és bármilyen kétség a bizonyítás tekintetében a vádlott javára szolgál. A bizonyítékok értékelése – főszabály szerint – a nemzeti bíróságok feladata. A Bíróság azonban jogosult annak megítélésére, hogy az eljárás a maga egészében tisztességes volt-e, amely büntetőügyek esetén magában foglalja az ártatlanság védelme érvényesülésének vizsgálatát is. **Ha a bizonyítás terhe a védelem oldalára csúszik át, akkor az ártatlanság védelme sérelmet szenved** [*Telfner kontra Ausztria*, (33501/96), 2001. március 20., 15. bekezdés]. A bizonyítékok értékelése kapcsán különösen kiemelt jelentősége van annak, hogy a nemzeti bíróságok – a tisztességes eljáráshoz való jogból levezetett kötelezettségüknek eleget téve – a bizonyítás vonatkozásában is **meggyőzően megindokolták-e döntésüket**. Az **elégtelen indokolás szükségtelenné** teheti annak vizsgálatát, hogy az ártatlanság védelme sérelmet szenvedett-e [*Ajdarić kontra Horvátország*] [(20883/09), 2011. december 13., 36–53. bekezdés]. Amennyiben a vád által előterjesztett bizonyítékokkal kapcsolatos álláspontját a vádlott kifejthette, azt kifogásolhatta, a bíróságok pedig megfelelően megindokolták döntéseiket, jellemzően nem merül fel ennek az alapjognak a sérelme. Mivel a bizonyítékok mérlegelése tekintetében a Bíróságnak csak másodlagos szerepe van, ha a vád egy meggyőző *prima facie* ügyet tud feltárni a bíróság előtt, az egyezményesértés nem állapítható meg. [*Natunen* kontra Finnország, (21022/04), 2009. március 31., 53–54. bekezdés] **Amennyiben azonban a bizonyítás hiányos, a tényállás nem kellően alátámasztott, a bizonyítékok közötti ellentmondásokat a nemzeti bíróság nem oldotta fel, a védelem által indítványozott bizonyítást megfelelő indokok nélkül mellőzték, felmerül, hogy az eljáró bíróságok nem voltak elfogulatlanok a vádlott bűnösségét illetően.**

Jelen ügyben a bizonyítékok közti ellentmondásokat a nemzeti bíróság nem oldotta fel, átsiklott egyes mozzanatok felett, így megvalósult az egyezmény megsértése.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során

elsősorban a jogszabály preambuláját, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság **tisztességes és nyilvános tárgyaláson**, ésszerű határidőn belül bírálja el.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Első fokú ítélet vonatkozásában:

Alaptörvény

B) cikk

(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

Q.) cikk

(2) Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.

(3) Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait. A nemzetközi jog más forrásai jogszabályban történő kihirdetésükkel válnak a magyar jogrendszer részévé.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság **tisztességes és nyilvános tárgyaláson**, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Hivatkozom az Alaptörvény 28. cikkére. A Be. 7. § (1) bekezdése az alábbi rendelkezést tartalmazza: **A vád bizonyítására a vádló köteles. Ez hézagmentes bizonyítást követel meg.** 7. § (2) bek. szerint: **A terhelt nem kötelezhető az ártatlanságának bizonyítására.** 20/2017. (VII. 18.) AB határozat. [23] *A bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el.*

A Btk. a vesztegetés tényállását az alábbiak szerint szabályozza:

„290. § (1) Aki gazdálkodó szervezet részére vagy érdekében tevékenységet végző személynek vagy rá tekintettel másnak azért ad vagy ígér jogtalan előnyt, hogy a köteletségét megszegje, büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

A nyomozó és a vádhatóságnak egyértelműen, hézagmentesen és kétséget kizáróan azt kellett

volna bizonyítania, hogy a vádlott kötelességszegésért **jogtalan előnyt ígért**, ezzel szemben **egyetlen egy olyan közvetlen és egyértelmű bizonyíték sem merült fel a büntetőeljárásban, amely egyértelműen azt támasztaná alá, hogy védencem a kötelesség megszegéséért ajánlott jogtalan előnyt a feljelentőnek.** A vádlott egy szervizbe ment be édesanyjával joggal várhatta, hogy a gépjárművet megjavítják és levizsgáltatják. A vádlott és édesanyja közti kapcsolat alapján életszerűtlen, hogy a vádlott köztisztviselő édesanyja jelenlétében leáll vesztegetni, majd a markát dörzsölgetve hagyja, hogy édesanyja és műszakilag rossz állapotú járművel közlekedjen további két évig önmagát veszélyeztetve. Hiányzik a motívum, amelynek kiemelt jelentőséget kell tulajdonítani. A vádlottnak nem állt érdekében ezt bűncselekményt elkövetni. A Btk. 21. §-a szintén felhatalmaz mások javainak védelmére, tehát a vádlott bizonyítottan végzett tevékenysége (a kerékpárok leadása) a társadalomra nem veszélyes, hanem előnyös tevékenység. [REDACTED] egyáltalán nem volt következetes a vallomásaiban.

A vádlott priuszának csak a büntetés kiszabása során lehet jelentősége (a bűnösség vonatkozásában nem) **1981. (születése) óta tulajdon elleni bűncselekmény miatt el nem ítélték.** A bűnössége vonatkozásában korábbi ítéletei nem értékelhetők. (ártatlanság vélelme, visszaesésről szó sem lehet)

A járásbíró az eset összes körülményéből helytelen következtetést vont le, amikor a vádlott ítéletében bűnösnek kimondta.

A Körmendi Járásbíró indokolása az alábbi megállapítást teszi:

“A bíróság álláspontja szerint [REDACTED] hozzátartozói minőségére tekintettel tőle elfogulatlan tanúvallomás nem várható, és a vádlott, illetve édesanyja vallomásaival ellentétes, mindvégig következetes, egybehangzó tanúvallomások megcáfolására azok nem is alkalmasak az alábbiak miatt.”

A bíróság a bizonyítékok értékelésénél két dologból indult ki:

1. [REDACTED] hozzátartozói minőségére tekintettel tőle elfogulatlan tanúvallomás nem várható. E tekintetben az indoklás **súlyosan hiányos, mivel ezt a meggyőződését a bíróság semmivel nem indokolta meg, közölte a konklúziót, de annak alátámasztott bizonyítékkal alátámasztott premisszáit nem adta meg. A következtetés közlésével lezárta a megokolást.** Nyilvánvalóan nem adott választ a bíróság arra, hogy [REDACTED] hozzátartozói minőségére tekintettel miért ne tudna a tényeknek megfelelő elfogulatlan vallomást tenni. Az anyai minőség önmagában nem zárhatja ki a tanúzási képességet. Az anyai tanúvallomás és az egyéb bizonyítékok közt lényeges és komoly ellentmondás húzódik, amit az Alkotmánybíróság a IV/01629/2013. számú ügyben az in dubio pro reo elvével összefüggésben értelmez. Amennyiben azonban a bizonyítás hiányos, a tényállás nem kellően alátámasztott, a **bizonyítékok közötti ellentmondásokat a nemzeti bíróság nem oldotta fel, a védelem által indítványozott bizonyítást megfelelő indokok nélkül mellőzték, felmerül, hogy az eljáró bíróságok nem voltak elfogulatlanok a vádlott bűnösségét illetően. Fontos kiemelni, hogy az anya tanú egyben köztisztviselő is, aki a társadalom kiemelt közbizalmát hordozza. Annak ellenére, hogy nem veszi figyelembe a bíróság a anyai tanúvallomást, annak figyelembe nem vet tartalmát úgy egyeztetni az indokolásban, hogy kizárólag a vádnak kedvező megállapításokat sorolja fel okszerűtlenül. Nem végez valódi összemérést. Az indokolás azt mondja nem lehet figyelembe venni az anya vallomásának tartalmát, de azt úgy veti össze azzal, hogy felsorolja - az in dubio pro reo elvvel ellentétesen - az indítványozó terhére értékelhető körülményeket a tényállásból. Ez nem pártatlan ítélet. Az indokolásnak valamennyi értékelhető bizonyítékról számot kell adnia. Ez nem történt**

meg, sérti a tisztességes eljáráshoz és indokoláshoz való jogot.

2. Ha nem is lett volna elfogult, akkor össze kellene mérni a nyilatkozata tartalmát a többi tanú vallomásának tartalmával, akiknek a szavahihetőségét illetően a járásbíróság teljes bizalommal volt.

Igazolást nyert, hogy a gépjármű alkalmatlan volt a műszaki vizsgára, hiszen rövid időn belül egy másik vizsgahelyen levizsgáztatták. [redacted] műszaki megítélése hibás volt. Az indítványozó és édesanyja egy olyan vizsgabázisra tért be, ahol szervíz tevékenységet is végeznek. **Nem nyert bizonyítást az, hogy a jármű a műszaki vizsgáztatásra alkalmatlan, ezzel szemben az nyert bizonyítást, hogy a gépjármű műszaki vizsgáztatásra alkalmassá tehető volt.** Ergo az indítványozó műszaki megítélése alapján ígért javítási díjat a **szervíz eljáró képviselőjének jogosan**, hiszen a jármű műszaki vizsgára alkalmassá tehető volt. Téves volt [redacted] azon megítélése, hogy a járművet nem lehet levizsgáztatni. Ebben a helyzetben nem montható ki, hogy azért mivel [redacted] megítélése szerint a jármű nem vizsgáztatható le, az indítványozó mégis megpróbál javítási díjat ajánlani a vesztegetést elkövette. Mert önmagában a gépjármű műszaki állapotából nem következik igazoltan az, hogy az nem volt levizsgáztatható. Az eset összes körülményéből az derült ki, hogy az levizsgáztatható volt, erre rövid időn belül másik szervíz és vizsgabázis azt alkalmassá tette. Ez nem cáfolja meg [redacted] vallomását. Igazolást nyert, hogy [redacted] többször tett valótlan nyilatkozatot a tanúvallomása során. Az "őneki bármekkora összeget megér, hogy átmenjen az auto a vizsgán, hogy ne kelljen felvinni Budapestre" kijelentés nem hordoz egy szervízben maliciózus tartalmat. Ez a kiejelntés éppen azt támasztja alá, ami [redacted] állít, hogy nem történt vesztegetésre irányuló kijelntés. Nem bír relevanciával, hogy 35.000,- forint volt az indítványozónál. Nem cáfolja [redacted] vallomását, hogy az indítványozó rendőrt hívott, ha vesztegetett volna bizonyosan nem hívott volna rendőrt, ezt az általános intelligencia szintjéből nem lehet következtetésként levonni. Maga [redacted] tanú állítja, hogy egy héten belül meglett a jármű műszaki vizsgálata Budapesten, ez sem cáfolja [redacted]

[redacted] eseménysorban: meghidett járműszervíz képviselője és vizsgabiztos, ha bárki számára lehetővé van téve, hogy pénzbeni ellentételezés ellenében levizsgáztatják az autóját, ebből a lehetőségből az indítványozó nem zárható ki. Akár 35.000,- forintot, akár sok pénzt ígérve állítja bármely tanú, hogy a szervíz tulajdonos műszaki vizsgáztatónak az indítványozó pénzt ajánlott, ebből a kötelezettségszegés még nem tűnik ki, nem igazolt, és nem alátámasztott, kétség övezi, feléled az in dubio pro reo elve, ami alkalmazandó. Megismerve az indokolás 5-6. oldalát sehol sem olvasható olyan premissza, amely a kötelezettségszegésre való felhívást támasztaná alá. Ez egy szervíz és egyben vizsgabázis, sorrendileg úgy történik a dolog, hogy elsőként átnézik a járművet, megállapítják mire van szükség a javításhoz, másodszor elvégzik a javítást, harmadsorban pedig levizsgáztatják. Ezzel összefüggésben az is felmerül, hogy lehet megengedni, hogy egy vizsgabiztos a saját munkáját vizsgáztassa le, hiszen senki sem lehet önmaga bírója. Miután nincsenek olyan premisszák, amelyek alátámasztanák kétséget kizáróan a kötelezettségszegésre való felhívást az indokolás így rendelkezik: "A fenti egymást alátámasztó bizonyítékok (Megj.: melyek közt egy sem cáfolja [redacted] a vallomását, amit mellesleg figyelembe sem vesz a bíróság) alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy [redacted] dlott a 35.000,- Ft-ot – mely összeget előállítása alkalmával tőle le is foglaltak – nem édesanyja tulajdonát képező gépjármű megjavíttatására, hanem azért ígérte [redacted] hogy vizsgabiztosként jogszabályi kötelezettségeit megszegve olyan gépjárműről adjon ki érvényes hatósági műszaki vizsgát, amely az előzetes állapotfelmérés alapján arra teljesen alkalmatlan

volt. Az indokolás nem felel meg a IV/01629/2013 számú ügyben értékelt szempontoknak. "Amennyiben azonban a bizonyítás hiányos, a tényállás nem kellően alátámasztott, a bizonyítékok közötti ellentmondásokat a nemzeti bíróság nem oldotta fel, a védelem által indítványozott bizonyítást megfelelő indokok nélkül mellőzték, felmerül, hogy az eljáró bíróságok nem voltak elfogulatlanok a vádlott bűnösségét illetően." Az eljáró bíróság nem volt pártatlan.

*Az Alkotmánybíróság 3007/2016. (I.25.) AB határozata szerint, melynek indokolása kimondja, hogy ellentétes a tisztességes eljáráshoz való jogból eredő indokolási kötelezettséggel, ha a bírósági ítélet indokolásából, a bíróság által alkalmazott jogszabályokból a jogértelmezés általános szabályainak (megjegyzés: in dubio pro reo elve) megtartása mellett **nem következik az indítványozót elmarasztaló bírói döntés.***

A Btk. a lopás tényállását az alábbiak szerint szabályozza:

370. § (1) Aki idegen dolgot mástól azért vesz el, hogy azt jogtalanul eltulajdonítsa, lopást követ el.

(2) A büntetés vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztés, ha

bc) dolog elleni erőszakkal - ideértve azt is, ha a dolog eltulajdonításának megakadályozására szolgáló eszközt állagsérelem okozása nélkül eltávolítják, vagy a dolog eltulajdonításának megakadályozására alkalmatlanná teszik -követik el.

A nyomozó és a vádhatóságnak egyértelműen, hézagmentesen és kétséget kizáróan azt kellett volna bizonyítania, hogy a vádlott azért vitte el a kerékpárt, hogy azt jogtalanul eltulajdonítsa, vagyis, hogy a vádlottnak kerékpárra volt szüksége (annak ellenére, hogy gépkocsival közlekedik, igazoltan több kerékpárt adott le és kapott tulajdonba találás útján) nem volt motívuma arra, hogy kerékpárt lopjon vidéken, Budapesten és külföldön él. Nem bizonyított az eltulajdonítás szándéka. A Btk. 15. § g.) h.) pontja cáfolja az indokolás azon fejtegetését, hogy a vádlott talált tárgyak osztályán keresztül legalizálja az eltulajdonítást.

A hatóságot és az ügyészséget terhelte annak bizonyítása, hogy a kerékpárt **a vádlott dolog elleni erőszakkal vette el (ettől válik a cselekmény bűncselekménnyé és felülemelkedik a szabálysértés pönalizált körén.)** Erre egyetlen egy bizonyíték sem világított rá. A tanúk úgy nyilatkoztak, hogy számos kerékpárjuk van, felváltva használják őket. Nyilván több lakat kulcsuk is van, és egyik egyiküknél van a másik a másikuknál, és ha éppen nincs náluk akkor nem zárják le a kerékpárt. A tanú a nyomozati vallomásában is úgy nyilatkozott, hogy általában le szokta zárni a kerékpárt.

Az indokolás 8. oldalán írtak a kerékpár lezárásával összefüggésben nem azonosak a tanúk megtett vallomásával. A kerékpár elő nem került, senki nem azonosította. A vádlott vallomását több ponton igazolta a tényállás, saját szavahihetősége e tekintetben nem merkérdőjelezhető. Maga az indokolás veti fel a bíróság dubitálását a kerékpár lezártóságát illetően az indokolás 9. oldalán amikor azt mondja, "amennyiben az a kerékpártárolóban lezártatlan állapotban is let volna....."

tanú nem tud arról nyilatkozni, hogy aznap le volt-e zárva a kerékpár vagy sem. Edesanyja szerint le „általában le volt zárva”, a vádlott elmondása szerint pedig olyan kerékpárt hozott el, ami nem volt lezárva. Maga [redacted] beszél arról, ha a bolttal szemben hagyta a kerékpárt nem szokta lezárni azt. Feltört zárat senki nem talált a hatóság. Ha el is fogadnánk, hogy a kerékpár le volt zárva, azt, hogy a vádlott dolog elleni erőszakot vett igénybe is igazolni, bizonyítani kell. Erre pedig az eljárásban nem merült fel bizonyíték, vagyis feléledt az in dubio pro reo elve.

Az indokolás nem felel meg a IV/01629/2013 számú ügyben értékelte szempontoknak. "Amennyiben azonban a bizonyítás hiányos, a tényállás nem kellően alátámasztott, a bizonyítékok közötti ellentmondásokat a nemzeti bíróság nem oldotta fel, a védelem által indítványozott bizonyítást megfelelő indokok nélkül mellőzték, felmerül, hogy az eljáró bíróságok nem voltak elfogulatlanok a vádlott bűnösségét illetően." Az eljáró bíróság nem volt pártatlan.

Az Alkotmánybíróság 3007/2016. (I.25.) AB határozata szerint, melynek indokolása kimondja, hogy ellentétes a tisztességes eljáráshoz való jogból eredő indokolási kötelezettséggel, ha a bírósági ítélet indokolásából, a bíróság által alkalmazott jogszabályokból a jogértelmezés általános szabályainak megtartása (megjegyzés: in dubio pro reo elve) mellett **nem következik az indítványozót elmarasztaló bírói döntés.**

Itt nem a vádlottnak kell bizonyítania az ártatlanságát, hanem a hatóságoknak a dolog elleni erőszakot. Majd azt, hogy a dolog elleni erőszakot a vádlott követte el. Sajnos egyik sem nyert bizonyítást a vádlottat mégis bűnösnek mondta ki a bíróság. A bizonyítási lánc így válik hézagmentessé. Az ítélettel összefüggően annak is jelentőséget kell tulajdonítani, hogy nem polgári ítélet születik a büntetőeljárásban, tehát nem az általában elvárhatóság zsinórmértékét kell alkalmaznia a bíróságnak, hanem azt kell vizsgálni, hogy mi volt a tőle elvárhatóság követelménye.

A vádlott nem átlagos életmódú, átlagos gondolkodású személy, lerí róla, hogy nem átlagember, de ettől nem lesz társadalomra veszélyes, nem lesz rossz ember, nem bűnöző. Ez az ítélet a személyével szembeni előítélet, egy jogállami ítélettel szemben. Egy kis helyi közösség értékítélete, a körmendi nyomozóhatóság ítélete, a körmendi ügyészség ítélete, a körmendi vizsgálóbiztos ítélete, a körmendi bíróság ítélete valakiről, aki másként éli az életét mint az átlag, nincs lakcíme, autóban alszik, szabadidejében madarakat ment, kerékpárokat tol be a polgármesteri hivatalba, részt vesz az árvízi védekezésben.

Nincs jelentősége, hogy [REDACTED] mondta e a kitűzött, mivel vesztegetésről szó nem volt, és ez nem is nyert bizonyítást. A **javítóműhely** elsőként meghallgatott dolgozó tanúja még azt mondta **nem mindig hordja**, aztán a folyosón együtt tartózkodó tanúk már egyértelműen állítják, hogy kitűzőben végezte a munkáját. Mindenki ismeri a másikat a tanú rendőrök, az alkalmazottak a főnököket, **csak az édesanyjával szervizbe betérő idegeneknek nem lehet szavuk (sem a műhelyben, sem a bíróságon).** vagy ha mégis szólnak, **akkor az édesanya elfogult, az alkalmazottak nem.** A körmendi ismerős rendőrök sem elfogultak. „Valódi” ellentmondás az indokolásban, hogy az édesanya pozitívan elfogult azzal a gyermekével szemben, aki a vád szerint kompromittálná a személyét azzal, hogy a vád szerint **veszteget köztisztviselő édesanyja jelenlétében, majd azzal veszélyezteteti, hogy egy bármikor közlekedés közben meghibásodó járműben utaztatja, vagy hagyja utazni.** A tanú köztisztviselő képes, az elfogulatlanság mentes tanúzásra, hordozza a közbizalmat. Tanúzási képessége nem kifogásolható a bizonyításból nem zárható ki. **Ettől lesz irányított az ítélet. Ha a bíróság értékelte az elfogultságban azt, hogy a gyermek szereti az édesanyját és viszont, azt akként is értékelni kellett volna, hogy az édesanya igazat mond, a gyermek pedig nem veszélyeztetette volna az édesanyját.** Megjegyzés: sem a tanúk nyilatkozatai, sem az indokolás nem következetes, az értékelés ugyanis két irányú) **Az édesanya vallomása figyelembe vétele mellett az ítélet nem lett volna meghozható a vesztegetés ügyében, ezért könnyebb volt kizárni a bizonyítékok közül szovjet módszer szerint, mint felmentő ítéletet hozni.** A kerékpáros ügyben pedig az zár vonatkozásában az egy állítás-egy tagadás, egy tanú nem tanú erőviszonyok mellett mivel a vádlott büntetett előéletű biztosan tolvajnak állt, így ítélte a bíróság, annak ellenére, hogy saját nyilatkozatát okiratokkal támasztotta alá, hogy talált tárgyak osztályán leadott kerékpárokat.

Sem [REDACTED] nem volt következetes a vallomása megtétele során, ez valótlan az ítélet indokolásában.

A járásbíróóság az eset összes körülményéből helytelen következtetést vont le, amikor a vádlott ítéletében bűnösnek kimondta.

Alkotmányjogi panaszom alátámasztására a fent írt alkotmányos jogokkal összefüggésben felhívom a 2019. június 23. napján kelt írásbeli védekezést.

*Ezzel szoros összefüggésben hivatkozom az Alkotmánybíróóság 3007/2016. (I.25.) AB határozatára, melynek indokolása kimondja, hogy ellentétes a tisztességes eljáráshoz való jogból eredő indokolási kötelezettséggel, ha a bírósági ítélet indokolásából, a bíróság által alkalmazott jogszabályokból a jogértelmezés általános szabályainak megtartása mellett (megjegyzés: in dubio pro reo elve) **nem következik az indítványozót elmarasztaló bírói döntés.** A Be. 7. § (4) bekezdés értelmezése hiányzik az indokolásból, az indokolás iratellenes, abból és a büntetőeljárásban megállapított tényekből nem következik, hogy az indítványozó a terhére rótt bűncselekményeket elkövette. Mindez ellentétes a megállapított tényállással és a jogalkotói szándékkal.*

A bíróság nyilvánvalóan nem tartotta meg a jogértelmezés általános szabályait, mivel a jogalkalmazásán kívül helyezte a büntetőeljárás egy lényeges alapelvét, az in dubio pro reo elvét (Be. 7. § (4) bekezdése.)

Jelen ügyben a bizonyítékok közti ellentmondásokat a nemzeti bíróság nem oldotta fel, átsiklott egyes mozzanatok felett, így megvalósult az egyezmény megsértése.
E tekintetben az indokolás elégtelen.

A IV/01629/2013. számú ügyben az in dubio pro reo elvét az Alkotmánybíróóság értelmezte és alkalmazta, ezzel az értelmezéssel ellenétesen született az első fokú ítélet.

„Amennyiben azonban a bizonyítás hiányos, a tényállás nem kellően alátámasztott, a bizonyítékok közötti ellentmondásokat a nemzeti bíróság nem oldotta fel, a védelem által indítványozott bizonyítást megfelelő indokok nélkül mellőzték, felmerül, hogy az eljáró bíróságok nem voltak elfogulatlanok a vádlott bűnösségét illetően.”

Sérelmezem az eljáró bíróságok contra legem jogalkalmazását. Alkotmánybíróóság 3295/2019. (XI. 18.) AB végzésében megállapította, hogy “a contra legem jogalkalmazás a tisztességes bíróság eljáráshoz való jog sérelmére vezethet.”

Ennek egymást erősítő feltételei:

- 1. Indokolással kapcsolatos alkotmányos kifogás (pl. bizonyos törvényi rendelkezés nem alkalmazása),*
- 2. A bíróság a nyilvánvalóan vonatkozó jogi normát nem veszi figyelembe,*
- 3. A döntés alapjául szolgáló bírói gyakorlatot vesz, amely hatályon kívül helyezett jogi rendelkezéseken alakult ki.*

Az in dubio pro reo elvének figyelmen kívül hagyása nyilvánvalóvá teszi a tisztességes eljáráshoz való jog alkotmányos megsértését. A contra legem jogalkalmazás első két előfeltétele megvalósul.

A másodfokú eljárással összefüggésben:

A másodfokú ítélet vonatkozásában az elsőfokú ítéletnél írtakat fenntartjuk a Törvényszék fenntartotta, megerősítette az alkotmányos jogsérelmet, mivel nem orvosolta a jogsértést.

Alkotmányjogi előadásunkra, amelyet a fellebbezésben terjesztettünk elő a Törvényszék nem adott az alaptörvénnyel összefüggő indokolást, így a fellebbezést nem bírálta el teljes körűen, ez ismételten sérti a tisztelsséges bírósági eljáráshoz való jogát az indítványozónak.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Jelen irattal kezdeményezem a végrehajtás felfüggesztését a bíróságon.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el.

Ügyvédi meghatalmazást mellékelem.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Az indítványozó nem járul hozzá a személyes adatok közzétételéhez.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata

Melléklet: Meghatalmazás

